

Abstrakt

Funkce abstraktu

- ⌘ shrnutí, souhrn nebo resumé článku, referátu
- ⌘ stručné shrnutí obsahu
- ⌘ na základě abstraktu se rozhodujeme, zda má smysl se seznámit s prací
- ⌘ jde o zestručněnou verzi článku, knihy nebo přednášky

Typy abstraktu I

- ⌘ **globální:** nesledují postup výkladu základního textu
- ⌘ **lineární:** sledují postup výkladu textu; a též
- ⌘ **informativní neboli rematické:** sdělují i výsledky
- ⌘ **tematické:** uvádějí témata práce, nikoli výsledky

Typy abstraktu II

Tematické abstrakty připomínají úvodní část textu, rematické abstrakty připomínají část závěrovou.

V přírodních vědách jsou žádoucí lineární rematické obsahy.

Slohové jevy I

Tento článek zkoumá/popisuje... *nebo*

Autor sleduje... *nebo*

V práci jsem se pokusila...

nebo nejlépe in medias res

Normovaná hustota podélného proudu...

V běžných přírodovědeckých člancích doporučuji posledně uvedený přístup.

Slohové jevy II

- ⌘ textová komprese a celková kondenzace
- ⌘ vyhýbáme se podrobnostem
- ⌘ vedlejší věty jsou nahrazeny jmennými výrazy, infinitivní nebo přechodníkovou konstrukcí
- ⌘ užívání složitějších podřadných souvětí
- ⌘ zkracování slov je nežádoucí

Zásady I

- ⌘ Je to důležitá část práce. Píše se obvykle až nakonec, ale nikoli jen *pro forma*!
- ⌘ Pište úsporně: je třeba vážit každé slovo.
- ⌘ Neopakujte to, co je obecně známo.
- ⌘ Nejsou-li jména organismů, s nimiž jste pracovali, v nadpisu, napište je do abstraktu.

Zásady II

- ⌘ Popište stručně a věcně výsledky: buďte konkrétní.
- ⌘ V abstraktu nesmí být navíc nic, co by nebylo ve vlastním textu práce.
- ⌘ Délka bývá 150–250 slov.
- ⌘ Čím je abstrakt kratší a věcnější, tím líp, ale...

K přečtení

- ⌘ Čmejrková S., Daneš F. & Světlá J. (1999): Jak napsat odborný text. – Leda, Praha. [pp. 72–83]
- ⌘ Šesták Z. (2000): Jak psát a přednášet o vědě. – Academia, Praha. [pp. 84–85 & 190–191]